

Hogyan viselkedünk a japán templomokban és szentélyekben.

A japánok szeretnek beszélni a Kami-samával (istenek), akár azért, hogy kifejezzék hálájukat, akár azért, hogy szívességet kérjenek. Ezért gyakran látogatnak templomokat vagy szentélyeket, évente többször is! Mielőtt azonban hallathatnád a hangodat, van néhány dolog, amit tudnod és tenned kell...

A megtisztulás a sintóizmus egyik alapvető gyakorlata, és a rituálé *Izanagi* és *Izanami*, a világ két társalkotó istenének mítoszában gyökerezik. Az élők világába visszatérve *Izanagi* vízbe merül, hogy megszabaduljon a holtak birodalmából származó szennyeződésektől. Ez a tisztító fürdő meggyógyította testét és megsebzett szívét.

Az elme és a test megtisztítása fontos szerepet játszik a sintóizmusban, és sokféle formában végzik, például mosakodással (*misogi*), vízesés alatti imával (*mizugori*) vagy szertartások során, amikor a pap egy papírszalagokkal borított pálcát (*onusa*) lenget.

A tisztító kút

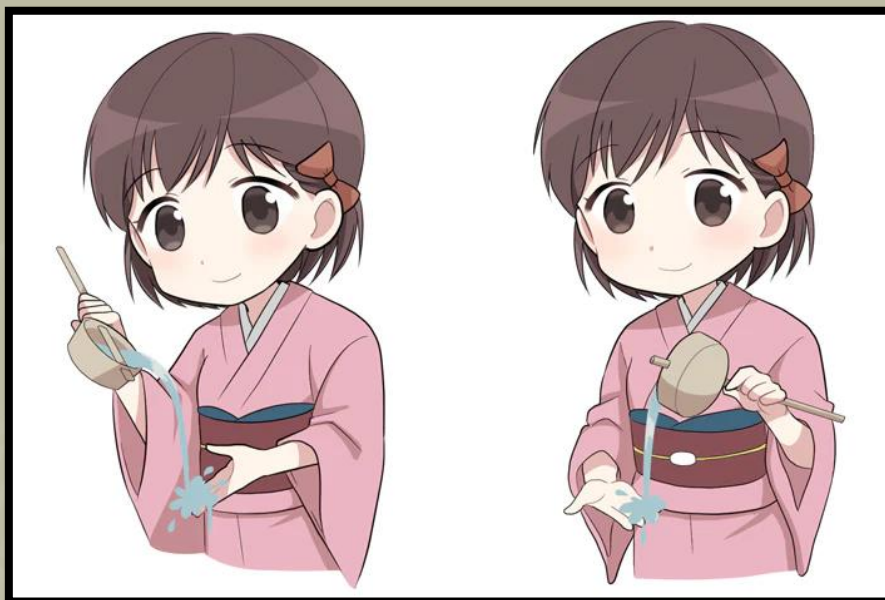
Gondolkodott már azon, hogy mire valók a szökőkutak egy szentély vagy templom bejáratánál? Így van! Hogy megtisztuljunk, mielőtt belépünk a szent helyre! Néhány szökőkút, japánul *chôzuya* (手水舎) felirattal van ellátva: "mosd meg az elmédet, tisztítsd meg a szívedet".

Gyakran a víz egy sárkányból folyik, amelynek képmása *Ryujin*, a tenger istene. De néha egy teknősből, egy szarvasból vagy akár egy vaddisznóból is eredhet. Akár egyszerű kőmedencéről, akár fából készült díszes pavilonról van szó, a rituálé ugyanaz marad:

- Vegye a jobb kezébe a *hishaku*-t (hagyományos merőkanalat), és töltsse meg vízzel (általában a szökőkútból származó vízzel).
- Tisztítsa meg a bal kezét a lefolyó felett (és ne a víz felett).
- Ezután tisztítsa meg a jobb kezét úgy, hogy a merőkanalat a bal kezével tartja.

- Vegye vissza a merőkanalat a jobb kezébe. Öntsön vizet a bal tenyerébe, hogy kiöblítse a száját. Vigyázzunk, hogy ne érintsük a kanalat az ajkunkkal!
- A vizet csendben köpjük ki a szökőkút lábánál. Ne igyuk meg a vizet, és ne köpjük vissza a medencébe!

- Tisztítsa meg újra a bal kezét.
- Állítsa a merőkanalat függőlegesen, hogy a maradék vizet kiöblítse, és öblítse le a nyelvét.

- Tegye vissza a merőkanalat az eredeti helyére, a kanállal lefelé.

Most már készen állunk arra, hogy beszéljünk a Kami-samával (istennel)!

Hogyan imádkozzunk

A szentélyhez vezető úton sétáljunk az út szélén. A középső rész az istenek számára van fenntartva! A főkapunál hajoljunk meg egyszer a nagy istenek előtt. Üdvözljük a Kami-samát az otthonában!

A főcsarnokban lévő helyiséget bonyolult szertartásokra használják, amelyeket egy sintó pap vezet. De kívülről is lehet imádkozni! A *haiden* (munkaterem) előtt van egy áldozati doboz, az úgynevezett *saisen-bako*.

Saisen-bako

- Először is tegyünk egy kis aprót a *saisen-bako*-ba. Az összeg nem túl fontos, de a babona szerint bizonyos érmék szerencsét vagy balszerencsét hoznak. Az öt *yenes* érmét azért tartják jó választásnak, mert úgy hangzik, mint a "*go-en*", a japán szerencse szó (ご縁). A tíz jenes érmét viszont szerencsétlennek tartják, annak ellenére, hogy kétszer annyit ér. Kerüljük el a használatát!
- Ha a *haiden* előtt egy harang van, fogjuk meg a kötelet mindkét kézzel, és rázzuk meg erősen, hogy hívjuk a kami-samát. Hagyományosan úgy tartották, hogy a harangcsörgés elűzi a gonosz szellemeket. Így a harangozás segít megtisztítani a teret a *kami-sama* érkezésére. Előfordulhat, hogy egyes szentélyekben nincs harang, ebben az esetben ezt a lépést kihagyhatjuk.
- Hajoljunk meg kétszer.
- Tapsoljunk kétszer a kezünkkel, hogy jelezzük a jelenlétünket a helyi isteneknek.
- Ajánljuk fel csendes imánkat a kami-samának. Köszönjük meg az isteneknek a jó dolgokat és/vagy kívánjunk valamit (ebben a sorrendben).
- Hajoljunk meg még egyszer utoljára.

Ne aggódjunk, ha nem sikerül elsőre! Ahogy valószínűleg észrevesszük, néha még a japánok is összezavarodnak a *haiden* előtt! A fontos rész az imádságunk őszintesége és a lelkünk kedvessége.

Egy buddhista templomban hasonló a megközelítés. Először hajoljunk meg, amikor átlépünk a főkapun, tisztálkodjunk meg a kútnál. A főtemplom közelében gyertyatartók és füstölők állhatnak rendelkezésre. Ha igen, akkor mielőtt imádkozunk, gyűjtsünk meg ott egy gyertyát vagy füstölőpálcikát. Ne habozzonunk, és legyezzük a füstölőfüstöt a fejünk és a testünk körül. Úgy tartják, hogy tisztító hatású! A *haiden* előtt tegyen egy kis aprópénzt a saisen-bakóba, csöngesse meg a templomi gongot (*waniguchi*), ha van. Tegye össze a kezét imára, hajoljon meg egyszer, és imádkozzon!

Haiden: Az istentiszteleti csarnok.

Szentély, templom... Mi a különbség?

Egyébként tudja, hogyan lehet megkülönböztetni egy sintó szentélyt egy buddhista templomtól? Ne aggódjon, sok japánnak fogalma sincs!

A hit szempontjából a sintóizmus és a buddhizmus közötti különbség nagyon egyszerű. Az előbbi egy politeista rendszer ezernyi különböző isten (*kami*) istenséggel. Ez Japán legrégebbi vallása. A sintó (神道) jelentése "az isteni út".

A buddhizmus olyan vallás, amely Buddha tanításán és a reinkarnációk körforgásának megszakításával a megvilágosodás elérésének reményén alapul.

A két vallás sokáig együtt fejlődött és keveredett Japánban. Az együttélés akkor ért véget, amikor a *Meiji*-korszakban (1868-1912) a sintó államvallássá vált. A sintó szentélyeket "megtisztították", a buddhizmust pedig üldözték és idegen vallásként kezelték.

Hogyan lehet vizuálisan megkülönböztetni a szentélyeket és a templomokat?

Általában, amikor belépünk a területre, a különbség nyilvánvaló. A buddhista templomnál a bejáratot egy vörös *torii* (szent oszlopcsarnok) jelzi, amely körülhatárolja a szent teret, valamint egy *shimenawa* (rizsszalmából készült kötél). A buddhista templom egy fedett épületre, a *mon*-ra nyílik, amelyben *Agyô* és *Ungyô*, vagyis a négy irány védőistenségeinek szobrai állnak.

Senso-ji buddhista templom

A sintó szentély főleg két épületből áll: a *haiden*-ből, ahol a szertartások zajlanak, és a *honden*-ből, egy zárt épületből, amelyet az istenek és az őket megszemélyesítő tárgyak számára tartanak fenn. A szentélyekben nincsenek szobrok, mivel a sintó istenségeket nem ábrázolják.

Kétség esetén mindig figyeljük meg a nevet, amelyre hivatkoznak!

A buddhista templomokat a *dera* szóval jelölik (*Kyomizu-dera*), vagy a *-ji* utótagot kapják (*Kinkaku-ji*).

A sintó szentélyeket *jinja* (*Jasaka-jinja*), *taisha* (*Fushimi Inari Taisha*), *jingu* (*Heian-jingu*) néven nevezik, vagy a *-gu* (*Tosho-gu*) utótagot kapják.

A fordítás az alábbi cikk alapján készült: <https://theomamorishop.com/pages/at-the-temple-or-shrine>